

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 817/2023
07.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Гордане Којић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Роберта Минчића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Роберта Минчића–адвоката Миленка Цвијовића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К.бр.52/21 од 30.12.2022.године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.424/23 од 23.05.2023.године, у седници већа одржаној дана 07.09.2023. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Роберта Минчића–адвоката Миленка Цвијовића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К.бр.52/21 од 30.12.2022.године, која је исправљена решењем Вишег суда у Панчеву К.бр.52/21 од 13.02.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.424/23 од 23.05.2023.године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву К.бр.52/21 од 30.12.2022.године, окривљени Роберт Минчић је оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године.

Истом пресудом, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то опојне дроге марихуане у укупној количини од 6.965,33 грама. Окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала уплати износ од 10.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 72.804,00 динара.

Решењем Вишег суда у Панчеву К.бр.52/21 од 13.02.2023. године, првостепена пресуда је исправљена у поуци о правном леку.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.424/23 од 23.05.2023.године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног Роберта Минчића, адвоката Миленка Цвијовића и адвоката Марка Поповића, а пресуда Вишег суда у Панчеву К.бр.52/21 од 30.12.2022.године је потврђена.

Против наведених правоснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног Роберта Минчића—адвокат Миленко Цвијовић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) и 441. став 3. и 4.ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да укине наведене пресуде или само другостепену пресуду и списе предмета врати на поновно одлучивање, као и да Врховни суд одложи извршење наведених пресуда. Иако формално не означава, из самог образложења захтева произилази да бранилац суштински указује и на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правоснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног Роберта Минчића, адвокат Миленко Цвијовић је истакао да предметно кривично дело из члана 246. став 1. КЗ може бити извршено само са умишљајем као обликом виности, па је самим тим суд дужан да наведе чињенице и околности које указују на вољни и свесни елемент виности окривљеног, односно чињенице које указују да је окривљени био свестан да чини кривично дело и да жели његово извршење, те да је свестан последица радњи које предузима, а што је изостављено у чињеничном опису изреке пресуде. Бранилац сматра да је на тај начин у првостепеној пресуди изостављен субјективни елемент кривичног дела и да није довољно да у изреци пресуде буде наведен само законски опис кривичног дела.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се не могу прихватити као основани.

Одредбом члана 246. став 1. КЗ је прописано да ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или ко на други начин неовлашћено ставља ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге, казниће се затвором од три до дванаест година.

У изреци побијане пресуде Вишег суда у Панчеву К.бр.52/21 од 30.12.2022.године је наведено да је окривљени Роберт Минчић „У временском периоду од марта месеца 2020. године све до 05. септембра 2020. године, у ..., у стању у коме је био способан да схвати значај свог дела и способан да управља својим поступцима, неовлашћено производио супстанцу која је проглашена за опојну дрогу и

налази се евидентирана у Правилнику о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци („Службени гласник“ РС бр. 38/19 од 31. маја 2020. год. и бр. 79/21 од 13. јула 2021. год.) у Листи 1: Опојне дроге које се користе у терапијске и научноистраживачке сврхе, под бројем 47 – канабис, тако што је у марту месецу 2020. године у дворишту куће у ул. ... бр. .. посадио семенке опојне дроге марихуане, а након што су изникле биљке, заливао септембра 2020. године у дворишту 11 биљака „Cannabis“ достигле висину од 2 метра, у количини од 3860 гр нето масе након сушења, и четири биљке „Cannabis“ висину од 1,2 метра до 1,9 метара, у количини од 2080 грама нето масе након сушења, док је у помоћном објекту — шупи оставио да се суше две гране марихуане са лишћем и цветовима, у количини од 838,86 грама нето масе, да би на полици у помоћном објекту оставио да се суши шест грама марихуане са лишћем и цветовима, у количини од 152,79 грама нето масе, затим је у унутрашњости куће, у спаваћој соби на кревету оставио да се суши једна грана марихуане, у количини од 27,42 грама нето масе, а у спаваћој соби је, на полици поред кревета, у лименој кутији држао 6,26 грама нето масе опојне дроге марихуане, коју количину опојне дроге је претходно узгојио и затим по сазревању биљке, обрао и осушио на који начин је произвео опојну дрогу, при чему је био свестан свог дела, хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено“, чиме је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика.

У конкретном случају, у изреци побијане пресуде је наведено да је окривљени на описани начин, у стању у коме је био способан да схвати значај свог дела и способан да управља својим поступцима, био свестан свог дела, хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено, неовлашћено производио супстанцу која је проглашена за опојну дрогу и налази се евидентирана у Правилнику о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци („Службени гласник“ РС бр. 38/19 од 31. маја 2020. године и бр. 79/21 од 13. јула 2021. године) у Листи 1: Опојне дроге које се користе у терапијске и научноистраживачке сврхе, под бројем 47 – канабис, па су на тај начин наведени сви објективни и субјективни елементи кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је окривљени правноснажно оглашен кривим. Самим тим су наводи изложени у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се истиче да опис радње извршења дела не садржи све елементе предметног кривичног дела, односно да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени неоснованим.

У осталом делу захтева за заштиту законитости, у ком такође указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним одлукама и указују на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, давањем сопствене оцене изведених доказа, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па се Врховни суд у разматрање и оцену изнетих навода захтева, није упуштао.

Бранилац окривљеног у осталом делу захтева наводи да је нејасан део образложења првостепене пресуде на страни 11, у делу да је исказ окривљеног Роберта Минчића нелогичан. На овај начин бранилац суштински указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а која повреда одредаба ЗКП такође не представља

законски разлог због кога је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, па се овај суд у разматрање и оцену ове повреде, није упуштао.

Иако је бранилац у захтеву за заштиту законитости формално означио повреде закона из члана 441. став 3. и 4. ЗКП, у образложењу захтева, бранилац не конкретизује у чему се наведене повреде закона састоје, па по оцени Врховног суда, у овом делу поднети захтев нема прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлоге за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), по налажењу овога суда, подразумева не само формално опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји. Стога се овај суд ни у разматрање и оцену ове повреде, није упуштао.

Са свега изложеног, на основу одредаба члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић